

عنوان مقاله:

کمک به مصدومین تصادفات، وظیفه اخلاقی یا تکلیف قانونی (نگاهی به ماده ۲۹۵ قانون مجازات اسلامی)

محل انتشار:

فصلنامه دانش انتظامی خراسان شمالی، دوره 3، شماره 10 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

کیومرث کلانتری - دانشیار دانشکده حقوق، دانشگاه مازندران، بابلسر.

غلامرضا شیرازی - دانشجوی دکترای حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه مازندران بابلسر

خلاصه مقاله:

ماهیت زندگی اجتماعی ایجاب می کند انسان ها به هم نوع خود کمک کنند. گاهی اوقات به لحاظ تنزل سطح اخلاق عمومی جامعه به این امر توجه نمی شود. اینجاست که قانون گذار به لحاظ اهمیت و ارزش جان انسان ها، کلیه آحاد جامعه را مکلف می کند تمام اقدامات لازم را در اسرع وقت انجام دهند. به علاوه مقید کردن امتناع از کمک و یاری رساندن به دیگران - بخصوص در هنگامه خطر - به کیفر، موجب گسترش روحیه همکاری در بین آحاد جامعه می شود. بدین منظور قانون گذار ماده واحده مجازات خودداری از کمک به مصدومین و رفع مخاطرات جانی را به تصویب رساند. در این نوشتار ضمن بررسی ماده واحده مذکور، آن را با ماده ۲۹۵ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ مقایسه کرده و شرایط اعمال هر یک را به بحث گذاشته ایم.

کلمات کلیدی:

مصدومین، مجازات، خودداری از کمک، سوانح و خطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1852490>

